

CARTES A UN POETA

Capitol VI Carta a l'oblit

Maite Soler

Remitent:
Teresina Ros
C/. Boston. 245
08203 Sabadell. (Barcelona).
Espanya.

Srs. Mercè Ros i José
Sánchez Herrán
12, 4eme et. Rue
du Simplon.
1006. Lausanne.
Suiza.

Sabadell, 25 de Setembre de 1993

Estimada Mercè,

Amiga i cosina, t'escric des de l'oblit, i abans que me n'hagi d'anar del tot. Espero que estigueu bé tu i el teu home, i els teus fills, que ja deuen ser grans.

El temps no passa per tots igual, estimada Mercè. El temps és fonedís, és entremeliat i de vegades mentider. El meu temps no s'adapta als altres. Avui és la segona vegada que visc en divendres, i què? Si tant se val quin dia es viu si no hi ha marca al calendari. Res per celebrar, res per viure amb intensitat.

Recordo el Daniel, el teu home, per haver estat hospitalitzat a Montpel·lier durant la guerra. Aleshores rea una ciutat bufona, tranquil·la, tancada en un cercle de muntanyes. Un amic d'en Daniel m'havia explicat que allí se'ls estimaven molt, als catalans. Deia que se'ls reconeixia per la seva forma curiosa de parlar i gesticular. Que curiós, un mateix no se les veu, aquestes coses.

Avui, la Montserrat, la filla, m'ha renyat. L'he trucat al matí, no sabia quina hora devia ser. Li he demanat que em dugués al cementiri. Em pensava que erem Tots Sants i m'ha dit que apuntés al calendari 25 de Setembre. Jo li he dit que aquella dona, l'Esperança, una bona dona, m'havia dit que ella ja havia dut les flors. Diuen que no està massa bé... del cap. Pobra dona, si va cada diumenge a missa. D'això sí que se'n recorda.

He anat guardant paperets escrits dins d'una tassa de cafè amb llet desada a l'aparador del menjador que posava "Faluga, la gosseta, nascuda l'Agost del 1993". La meva Faluga és més vella que jo. En una sopera he trobat l'esquela del meu fill, "Pregueu per l'ànima del jove Agustí Moragues Ros, que morí cristianament el dia 10 dels corrents a d'edat dels 28 anys". Ho tornaré a posar dins la sopera, no sigui cas que me n'oblidi, del meu fill. Al fons, amagada, hi havia una postal esgrogueïda pel pas del temps. M'ha emocionat de llegir-la. Te la reescric, era del teu pare que li enviava al meu:

"Querido hermano Antonio, te deseamos pases un feliz día en compañía de tus amigos, tus hermanos y tus padres, Antonio y Ginesa.

Hermanos Bartolo, Angel, Luís y la Nena.

Sabadell, 13 de Junio de 1929"

La Nena, la Ines, la meva tia, encara és viva. Amb 84 anys encara és la nena per tots els germans. També queda el Luís... Aquí tinc el carnet d'identitat del meu pare. "Nació en Era Alta, provincia de Murcia, el 21 de Juny de 1907". El torno a deixar dins la sopera, així tampoc podré oblidar mai que va ser el meu pare. Encara recordo tant que em va costar conèixer-lo... Jo vaig neixer en temps de guerra, el Novembre del 39, l'any que es va acabar la guerra. El meu pare era del bàndol dels republicans i, com molts, va anar a parar a un camp de concentració a León, on hi va estar més de quatre anys. Quan va tornar, jo no el coneixia, per mi a era un estrany. Jo m'havia criat amb la meva mare. La meva mare es deia Joana, ho recordo. Era de Sant Llorenç Savall, i la seva mare es deia Margarida. Vivía a la Carretera de Barcelona, prop d'un vapor, al costat de la fàbrica, a la cantonada del Ciervo. Ara que ho recordo, això... ho apuntaré en un paper... ho podré explicar als meus besnets. L'Alvar ja no em ve a veure i la Cristina tampoc... els meus nets... de ben cert que és la seva mare, la Montserrat, qui no els deixa venir... aquella noia sempre té feina... No hi ha res que pugui esperar més que la feina...

El meu pare sí que m'estimava. Aquí tinc un tros d'escrit de quan estava al camp. M'agrada rellegir-lo. M'he fet unes quantes fotocòpies. L'original no sé on el tinc, però

de tant en tant obro un calaix i me'n trobo una còpia. Te l'escric perquè tu també tinguis un record del teu oncle. És un tros i te'l copio tal qual. Diu...

"...Ahora que no te formes ilusiones, pues a lo mejor yo pienso ir y después no puedo ir. Con que si no fuera no sería por culpa mía. Con que si voy ten paciencia. Esto te lo digo porque si no puedo ir que no estés pendiente. La carta que te decía que le dijeras a mi padre que si quería venir a buscar patatas que lo podía hacer, pues ya se las tenía compradas, y veo que no viene y lo encuentro extraño. También te digo que le des una cesta si viene, para que pueda comprar fruta. Sin nada más por hoy, porque todo lo que te diría por carta no te lo puedo decir. Recibe muchos besos y abrazos de este que tanto te quiere y tan lejos que te tiene. Muchos besos para la Teresina, que también pienso mucho, mucho en ella. Hasta muy pronto, si puede ser. Antonio"

Escrivia a la mare des de Lleida, des de la presó on varen ser transportats l'últim any. El pare deia que allí varen poder-se refer una mica. Aquesta carta la tinc ben guardada.

Escriu-me, Mercè, i explica'm coses de tu i de mi, de quan érem petites, de més grans. Quan rebí la carta la guardaré dins una tassa i en faré còpies. Així sempre la podré llegir i no la perdré. Records al teu marit. Un petó.

Teresina
PD. La que mai t'oblida.

Il·lustració Nati Ayala

**FINQUES
CARNER**
Agent de la propietat Immobiliària

Sant Antoni M^o Claret, 18 • SABADELL
Tels. 93 725 47 66 - 93 725 49 76

1957 2003

**LA
LLAR
DEL
LLIBRE**

46 anys a Sabadell

ESCOLA DEL SOL

C. Migdia, 35-45 - C. Sant Pau, 20
Tels. 93 727 82 46 - 93 725 74 61
08201 Sabadell